

► La BSO de VNG

# Martínez, les baquetes de Maika Makovski

El bateria vilanoví actua demà a l'Envelat, al Festival Tranuita de Primavera

## L'home de les mil bandes

David Martínez (Vilanova i la Geltrú, 1975) és el bateria de diversos grups de l'escena nacional alternativa actual. Forma part de bandes i projectes que oscil·len entre diversos estils. Els seus dos grups més importants són Pupille [myspace.com/pupille](http://myspace.com/pupille) i Maika Makovski [myspace.com/maikamakovski](http://myspace.com/maikamakovski), sense oblidar altres formacions no menys interessants.



David Martínez, donant-ho tot en una actuació amb Maika Makovski

CHRISTIAN MARTÍN

## Una primavera molt intensa

Demà actuarà a l'Envelat amb Maika Makovski i començarà una estació que es presenta molt especial, ja que en els pròxims dies veuran la llum els nous treballs dels seus altres dos grups paral·lels. Amb Los Hijos Bastardos de Henry Chinaski debuta amb *Dios no está aquí* i la seva altra banda, Pupille, publica el seu cinquè treball, *La Música de moda*.

// BLAI MARSÉ  
En una banda de rock o de pop, sempre s'ha identificat el bateria amb la persona més tímida i introvertida de la banda. Si ens proposem trencar tòpics de la història del rock, de ben segur que ho aconseguiríem. Per començar, val a dir que ens referim a David Martínez, bateria de professió però sobretot d'afició des de fa 15 anys.

Qualsevol que el conegui coincidirà en dir que es tracta d'una persona sociable i oberta, per molt que als escenaris sempre quedi reduït en un segon pla. Una altra veritat és que, tan sols amb els grups als quals pertany, Martínez podria formar el cartell d'un festival sencer: Pupille, Maika Makovski, Los Hijos Bastardos de Henry Chinaski, Bad Music Band i altres projectes de versions de Bob Dylan i Johnny Cash.

Inevitablement, viu amunt i avall entre

assaigs i gires, però té ben clar que els seus principis recauen a la capital del Garraf: Tot va començar a Vilanova, en tenia 17 i ens deixaven la sala del Conservatori de Música. Al principi vaig començar amb col·legues de l'institut amb la moguda grunge dels noranta amb els Head Injury, després ja vam passar a uns sons més hardcore i metall. Poc després, Sabino Méndez el va fitxar com a bateria per a la seva banda però al cap de poc ho va deixar. Tanmateix, van continuar com Los Montaña, i al cap de dos anys van formar El Sapo y el Embudo. Tot i que aquesta banda ha estat amb la qual Martínez ha fet més directes a la ciutat de Vilanova, per contra, no n'ha fet gaires amb Pupille o Maika Makovski.

Cantant, guitarrista i compositora mallorquina d'origen macedoni, Maika Makovski actualment viu entre Barcelona i Nova York. Són molts els crítics i experts que han titllat

aquesta noia de tan sols 24 anys com *la nova musa de la música underground*. Es dedica a la música fa aproximadament una dècada, però el David la va conèixer tot just fa cinc anys, quan ell buscava una banda i ella buscava un bateria. La casualitat es va imposar, ja que resulta que eren veïns del barri de Gràcia i es van entendre molt bé musicalment.

Aquest darrer 2007 ha vist la llum el segon treball, *Krajsko Kóferot*, que en macedoni vol dir alguna cosa com *al fons del bagul*. Tot i això, la banda té pensat un gir amb aquest tercer disc, treball del qual ja es podran escoltar alguns temes demà a l'Envelat de Vilanova. Un concert on la contundència del David a la bateria i la dolça veu de Maika Makovski seran la combinació explosiva per provocar més d'una pell de gallina tot i que ja comenci a fer calor. Ben mirat, serà una bona manera de començar la primavera.

## + L'mp3 de The Hotsteppers



Tenint en compte l'entrega i força que David Martínez desprèn en un escenari, seria difícil d'entendre que les seves influències no vinguessin de vessants rockeres i de ritmes durs. Efectivament, ell mateix ens fa una selecció dels discos que s'amaguen darrere dels cops que fa dalt de l'escenari:

Slint – Spiderland (1991)

“Disc imprescindible si volem entendre el post-rock en majúscules. És un disc ple de fosc però molt intens i alhora inquietant; amb estructures complexes i melodies molt elegants que esclaten en soroll. Amb el primer tema ja n'hi ha prou per entendre que estem davant d'una clara influència per grups actuals com Sigur Ros o Mogwai”

Soundgarden – Badmotorfinger (1991)

“Grup inclòs dins la moguda grunge de principis dels noranta però sempre van tenir un so molt personal. A la bateria, Matt Cameron (ara a Pearl

Jam) dona una lliçó de força, tècnica i elegància. Rock en essència, carregat de matisos i atmosferes, que s'alimenta de bandes dels setanta com Black Sabbath i Led Zeppelin.”

Pantera – Vulgar Display Of Power (1992)

“Per a mi va marcar un abans i després en la concepció del metal. Música amb agressivitat, riffs poderosos, base rítmica contundent, una veu gutural esgarrada que trencava amb tot. El vaig escoltar per primer cop a l'època de l'institut i em va enganxar des del primer tema.”

Helmett - Betty (1994)

“Mesclaven el metal, el hardcore i el rock amb pes com ningú; sense ells seria impossible entendre el metal dels noranta. Page Hamilton transmetia ràbia amb la seva veu, alhora melòdica, sense caure en el rotlló gutural. John Stanier, el bateria (ara a Tomahawk i Battles), és una de les meves grans influències. A destacar cançons com *Wilma's Rainbow* o *I Know*”.